

[Helge Adam Møller]

gode nok. Justitsministeren har spillet klart ud, og Det Konservative Folkeparti bakker ham op.

Nogle kunne måske sige: Hvorfor dog diskutere færdselssikkerhed i dag, hvor det er langt sikrere at færdes i trafikken, end det var i begyndelsen af 1970'erne, og det skønt trafikmængden er øget med næsten 50 pct.? Det er jo en kendsgerning, selv om mange glemmer det, at fra 1971 til 1988, på bare 17 år, er antallet af dræbte og kvæstede i Danmark mere end halveret fra over 27.000 til under 13.000. Det er godt.

Men cirka to trafikdræbte hver dag og mere end 1.000 kvæstede om måneden er stadig for mange. Der er ingen tvivl om, at tallene kan sænkes, også uden at trafikken går i stå, og uden at charmen og fornøjelsen ved at være cyklist, bilist eller motorcyklist går fløjten.

I løbet af de sidste 17 år er antallet af dræbte og kvæstede som nævnt halveret. Det er regeringens og Færdselssikkerhedskommissionens mål yderligere at reducere dette tal med ca. 40 pct. i løbet af de næste 12 år. Det er et ambitiøst mål. Regering, Folketing og Færdselssikkerhedskommission – flere af medlemmerne af kommissionen er til stede her i salen i øjeblikket – kan ikke nå dette mål alene, uanset hvor mange gode forslag vi måtte være enige om. Trafiksikkerhed starter nemlig først og fremmest med den enkelte trafikant, altså os, der er til stede her i salen, i tilhørerlogerne, hos journalisterne og så de øvrige 5 mio. trafikanter.

Vi trafikanter har så let ved at lede efter syndebukke i stedet for at indrømme, at det er os selv, der svigter. Efter et par år som fodgænger, cyklist eller bag rattet har vi lært os uvaner i trafikken, og disse uvaner er efter min mening den største trussel mod sikkerheden.

Undersøgelser viser, som også den tidligere ordfører sagde, at næsten alle ulykker skyldes menneskelige svigt. Hvor mange voksne fodgængere går en omvej for at nå en fodgængerovergang? Hvor mange går ikke stadig væk efter 30 års agitation i højre side af landevejen? De beder jo nærmest om at blive kørt ned!

Det er også mange år siden, det var flertallet af cyklister, der brugte lys om natten. Og hvem kan sidst huske en cyklist, der rakte hånden ud, når hun eller han skulle svinge? Ja, jeg taler ikke om børnene, for de gør det jo, men det skal deres forældre nok snart få vænnet dem af med.

Og hvad med bilisterne? Er vi for gode? Nej, tværtimod. I mere end 15 år har det været anerkendt, at det bedste sikkerhedsudstyr, der findes i en bil, er en spændt sikkerhedssele. Alligevel kan vi i maj måned 1989 konstatere, at kun lidt over halvdelen af bilisterne i byer, hvor selen har den største effekt, benytter den, ikke fordi de ikke kender nytten, men simpelt hen fordi de ikke gider bruge de to sekunder, det tager at spænde selen.

I dag koster det 1.116 kr. for en familie at sikre deres barn, fra det er nyfødt, til det er 14 år, ved at have det rette børnesikkerhedsudstyr i en bil. Det er 75 kr. om året for at sikre et barn. Alligevel er det i 1989 kun hvert fjerde barn mellem 0 og 14 år, der er fastspændt. Hvorfor?

Der er altså nok af områder, hvor den enkelte trafikant kan gribe i egen barm og selv gøre meget for, at han, hun eller børnene ikke kommer til at indgå i uheldsstatistikken.

Det, jeg efterlyser, er mere personligt ansvar. Det er så utrolig dansk at lægge ansvaret over på de andre. Men ulykker i trafikken sker først og fremmest, fordi vi mennesker begår fejl. Fejlfri bliver vi aldrig, men forbedre os – det kan vi!

Journalister og aviser kan også medvirke til at forbedre trafiksikkerheden. Jeg tænker her på de daglige artikler, vi kan læse i alle landets aviser om uheld og dræbte i trafikken. Hvem kender ikke overskrifter som: »Tæt tåge skyld i harmonikasammenstød på motorvejen«? Eller en anden overskrift: »Ung mand dræbt, da han blev slynget ud af sin bil«. Eller en tredje overskrift: »Bil smadret, da den forankørende pludselig bremsede«.

Nede i teksten under disse dramatiske overskrifter står så, at det var den tætte tåge, eller det, at bilen rullede rundt, eller det, at den forankørende pludselig bremsede, der var årsagen til nogle dræbte og kvæstede. Men det passer ikke.

Årsagen til harmonikasammenstød på motorvejen var ikke den tætte tåge, men det, at de enkelte bilister kørte alt for hurtigt efter forholdene. Årsagen til, at den unge mand blev dræbt, da han blev slynget ud af bilen, var ikke det, at bilen rullede rundt. Det kan enhver moderne bil uanset mærke let holde til. Årsagen var, at han ikke var fastspændt i sikkerhedssele. Havde det været tilfældet, så kunne han have forladt bilen uden men. Og endelig var årsagen til,